

Indenrigsministeren (Rode): Forslaget er uforandret den gældende Lov, dog saaledes, at den ved en Aftale skete Forandring, at Forligsmanden kan have en Stedfortræder, er stadfæstet. Forslaget er i Folketinget vedtaget uforandret, som det er forelagt, og det er fremsat efter Forhandling med de Parter, som er interesserede i Sagen.

Bramsen: Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, er Lovforslaget fremsat, fordi Forligsmanden har faaet mere Arbejde, end han kan overkomme, hvorfor Arbejdet for Fremtiden maa fordeles. Der kunde tænkes flere Veje at gaa til Opnaelse af dette Maal. Man kunde, som det er udtalt i Bemærkningerne til Lovforslaget, dele Landet i Forligskredse paa samme Maade, som man har gjort det i Sverige, men der maa dertil bemærkes, at vore Forhold ligger noget forskelligt fra Forholdene i vore Nabolande, fordi baade vore Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer er centraliserede i København, og som Følge deraf bør Forligsinstitutionen ogsaa have en central Karakter. En anden Vej, man kunde gaa, var den at have flere Forligsmænd her i København, men det har man ikke syntes saa godt om i de interesserede Kredse, hverken hos Arbejderne eller hos Arbejdsgiverne. Man mener, at en saadan Ordning let kunde nærme sig en Forligskommission, overfor hvilken Parterne staar mindre frit end overfor Forligsmanden, og man har ogsaa ment, at den kunde lede Tanken hen paa den fra Australien bekendte tvungne Voldgift, der jo ikke har nogen Tilslutning hverken hos den ene eller den anden af Centralorganisationerne. Man har da valgt den Vej at opnaa en Fordeling af Forretningerne ved at søge Lovhjemmel til Udnævnelse af en Stedfortræder for den for hele Landet valgte Forligsmand. Der er, som den højtærede Minister bemærkede, ikke andre Punkter, hvor Lovforslaget afviger fra den nugældende Lov. Jeg mener, det bør billiges, at der ikke ved denne Lejlighed er stillet Forslag af videregaaende Natur, eftersom begge de interesserede Organisationer har tilkendegivet Regeringen, at de ikke ønsker noget saadant, og det samme er jo Tilfældet med den faste Voldgiftsrets Lovforslaget indeholder en Revisionsbestemmelse, hvorefter Loven forelægges til Gennemsyn senest 1918. Jeg kan anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger her, forelagt af den høje

Regering, og vedtaget af Folketinget, til hurtig Fremme.

Dalsgaard: Det gamle Ord, at et magert Forligt er bedre end en fed Proces, har vistnok Gyldighed overfor de allerfleste Stridigheder, men særlig gælder dette sikkert overfor Konflikter mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, hvor saa store Værdier staar paa Spil, at det i de allerfleste Tilfælde gaar saaledes, at Sejrherren, om der bliver nogen Sejrherre, ogsaa har Tab af Kampen. Det var denne Opfattelse, der for nogle Aar siden førte til, at vi fik Forligsmandsinstitutionen oprettet, og det erkendes nu fra alle Sider, at den, ogsaa takket være Forligsmandens dygtige og heldige Haand, har virket særdeles godt. Der er derfor Enighed om, at Institutionen maa opretholdes, og da de 4 Aar, for hvilke Loven er givet, udløber næste Foraar, maa den forlænges, hvis Institutionen ikke skal falde bort. Det er dette Lovforslaget gaar ud paa, men desuden vil det lovfæste den Ordning, at der skal være en Stedfortræder for Forligsmanden. At der ikke for Tiden skal foretages andre Ændringer i Loven, derom er jo alle enige, i hvert Fald de nærmest interesserede Faktorer, Arbejdsgivernes og Arbejdernes Hovedorganisationer og den faste Voldgiftsret. Tanken er tiltraadt af den højtærede Minister og det andet Ting, og jeg kan paa mit Partis Vegne give Lovforslaget vor Tilslutning.

C. C. Andersen: Den tilfredsstillende Maade, hvorpaa Loven om Forligsmandsinstitutionen har virket i de Aar, den har bestaaet, turde sikkert være den bedste Anbefaling for Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag. Det er jo faa Ændringer, der derefter foretages i den gældende Lov, Ændringer, som væsentligst gaar ud paa at lovfæste bestaaende Forhold, saaledes Bestemmelsen i § 1 om Udnævnelse af en Stedfortræder for Forligsmanden, noget, som alle synes at være enige om, baade i Rigsdagen og blandt de interesserede Organisationer, der jo har medgivet denne Bestemmelse deres Anbefaling. Under disse Omstændigheder finder jeg ingen Anledning til at komme nærmere ind paa de Spørgsmaal, der har været fremdragne i det andet Ting, Forligsmandsinstitutionen kontra tvungen Voldgift og lignende. Jeg mener ikke, at der ligger for ved denne Lejlighed, og jeg skal derfor blot paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til